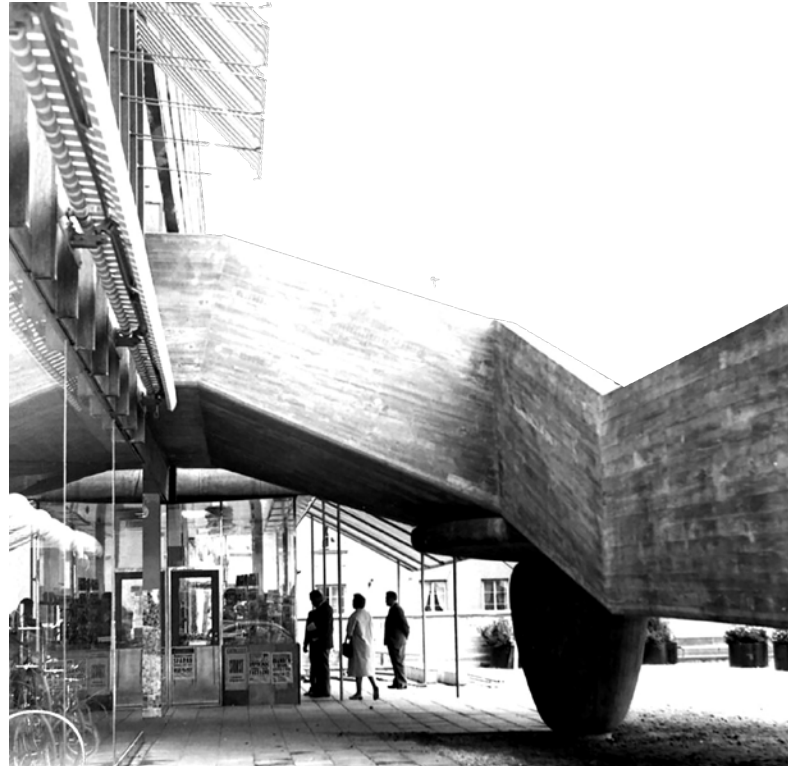

**GEMENSAMT
RUM:
KRÄMARTORGET**
COMMONSPACE:KRÄMARTORGET

EVERYONE HAD PROBABLY GIVEN UP ON KRÄMAR- TORGET

INLEDANDE RESONEMANG

Under många år var det ovanligt att se barn åka i rutschkanan på Krämartorget. Det var nästan som om det inte bodde några barn på södra sidan av Örebro.

Vardagslivet på Krämartorget kretsade mer kring bilar och leveranser, som verkade bli stående längre än de flesta hade önskat.

Under trappan fanns gömställen för allehanda saker, ganska ofta hittades droger. Den silvriga rutschkanan hade gradvis förvandlats till en offentlig gratis pissoar. Någonstans visste vi alla att rutschkanan egentligen var ett lyckopiller för barnen, kanske något man längtade till varje dag på vägen hem från skolan.

Krämaren var en gång ett av Örebros mest framtidsinriktade och utopiska hus, en plats att leva, drömma och bli förälskad på. När oron och otryggheten kring Krämartorget växte sig starkare började vi med något ovanligt, något vi aldrig tidigare hade gjort. Vi anlade en liten isbana på torget. En kall eftermiddag frågade en äldre man oss:

«– Kanske blir det lite mer liv här nu?»

Då visste vi inte svaret, men det fanns redan en glad förväntan i luften och en nyfikenhet över det som komma skall.

OPENING STATEMENT

For many years, it was rare to see children using the playground slide at Krämartorget. It was almost as if no children lived on the south side of Örebro.

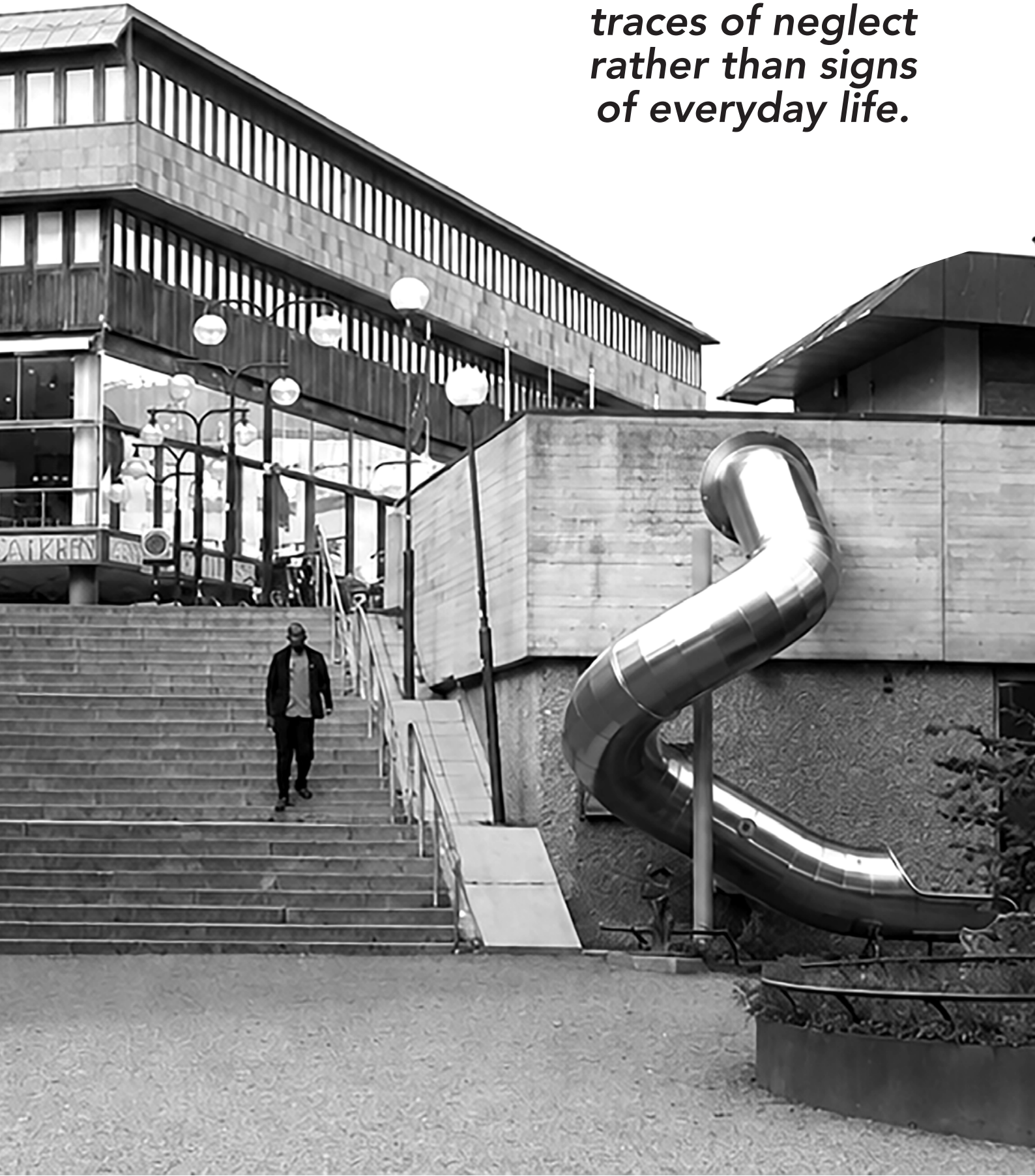
Life at Krämartorget revolved more around cars and deliveries, which seemed to linger longer than most people would have liked. Under the staircase, there were hiding places for all kinds of things, including drugs. And unfortunately, the playground slide had turned into a public urinal. Yet deep down, we all knew that the slide was a machine for producing happiness, perhaps something you looked forward to every day on your walk home from school.

Krämaren was once one of Örebro's most forward-looking utopian buildings, a place to live, dream, and fall in love. As concerns about safety and insecurity around Krämartorget grew, we started with something unusual that we had never done before. We built a small ice rink at Krämartorget. One cold afternoon, an older man asked us:

"Maybe now there will be a little more life here?"

At the time, we did not know the answer. But there was a sense of joyful excitement in the air. We felt that something new was beginning at Krämaren.

*The square had
become associated
with absence.
What remained
visible were the
traces of neglect
rather than signs
of everyday life.*

WHAT COULD KRÄMARTORGET BECOME THAT IT HAS NEVER BEEN BEFORE?

EN ANNAN APPROACH

Snare än att diskutera möjliga framtider i mötesrum började vi helt enkelt att pröva nya situationsbaserade experiment. Utgångspunkten hämtades från experimentella och deltagande urbana praktiker som betraktar staden som ett öppet handlingsfält snarare än en färdig form. Fokus låg inte på att definiera ett slutligt resultat, utan på att skapa förutsättningar för det oväntade att uppstå.

Vi sökte efter en praktik som arbetar processbaserat och deltagande, och som är intresserad av att:

skapa temporära rumsliga situationer snarare än permanenta objekt undersöka användning, närvaro och kollektiva erfarenheter arbeta med osäkerhet, lek och vardagliga handlingar utveckla dialog och prototyper snarare än att leverera färdiga svar.

Utgångspunkten för arbetet var inte frågan om vad Krämartorget borde bli, utan vad som skulle kunna hända där om platsen gavs utrymme att användas på nya sätt. Frågan blev därför inte hur framtiden skulle planeras, utan hur förutsättningar kunde skapas för att något ännu oprövat skulle kunna ta form.

Vad skulle Krämartorget kunna bli som det aldrig förr hade varit?

A DIFERENT APPROACH

Rather than discussing possible futures in meeting rooms, we simply began testing new situation-based experiments. This approach was informed by experimental and participatory urban practices that regard the city as an open field of action rather than a finished form. The aim was not to define a final outcome, but to create conditions in which the unexpected might emerge.

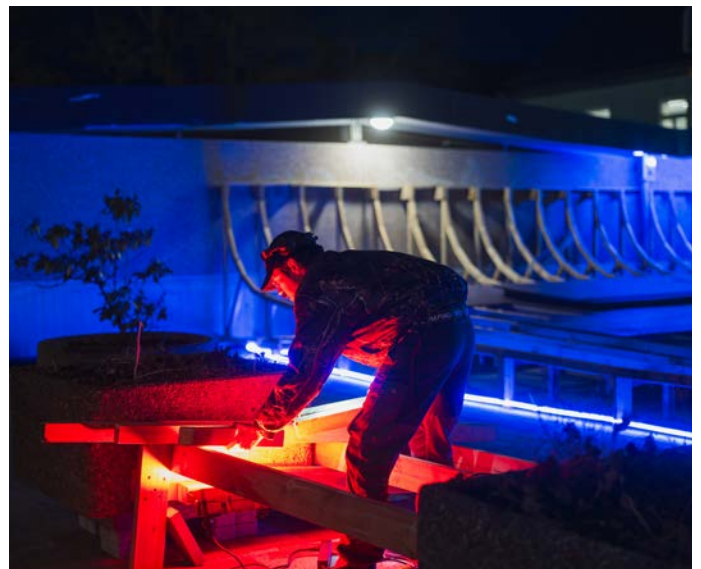
We were looking for a practice that is process-oriented and participatory, and that is interested in:

creating temporary spatial situations rather than permanent objects exploring use, presence, and collective experiences working with uncertainty, play, and everyday actions fostering dialogue and developing prototypes rather than delivering definitive answers.

The starting point was not to ask what Krämartorget should become, but what might happen there if the site were opened up to new forms of use. The question was therefore not how to plan the future, but how to create the conditions for something yet untested to emerge.

What could Krämartorget become that it has never been before?

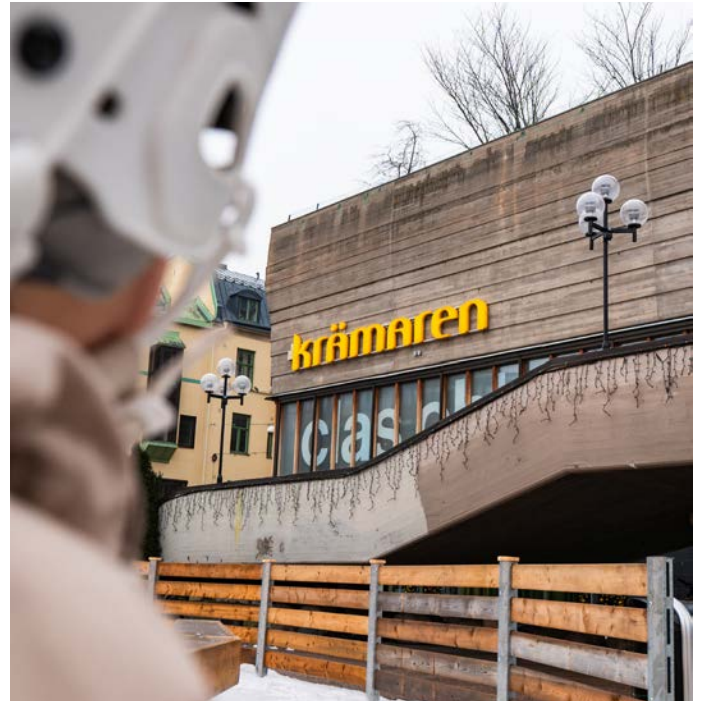

SÖDER ON THIN ICE

*I would never have
let my children
use it a year ago.
Everyone knew
there were drugs
and urine in
the slide.
Now I can't really
say no anymore. So
many children are
using it and I use it
too.*

ETT URBANT VINTERÄVENTYR

Isbanan etablerades som ett urbant vinterlandskap på torget. Den cirkulära strukturen med en diameter på 60 meter introducerade en temporär rumslig logik där rörelse och användning blev platsens primära innehåll.

Under vinterperioden 2026 intensifierades den dagliga användningen. Barns återkommande rörelsemönster producerade en kontinuerlig appropriering av platsen och synliggjorde en större lokal närvaro än tidigare.

Installationen fungerade därmed som en tillfällig omkodning av torgets funktion. När isen smälte kvarstod en förändrad användningsstruktur. Torget visade tecken på reaktivering genom lekbaserade praktiker, särskilt i den tidigare underutnyttjade rutschkanan.

A WINTER LANDSCAPE IN THE CITY

The ice rink established an urban winter landscape on the square. The circular structure, with a diameter of 60 meters, introduced a temporary spatial logic in which movement and use became the primary content of the site.

During the winter of 2026, everyday use intensified. Repetitive movement patterns generated a continuous appropriation of the space and revealed a higher local presence than previously assumed.

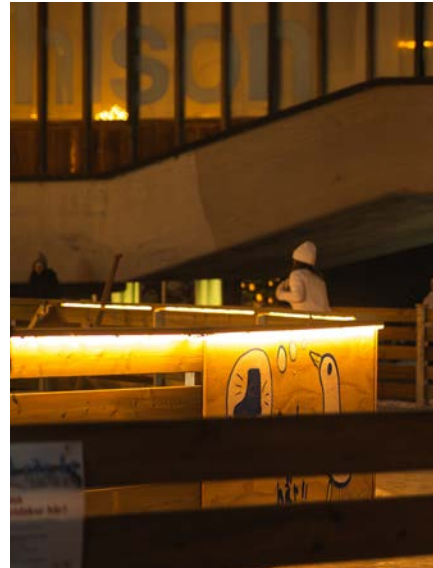
The installation operated as a temporary reprogramming of the square. When the ice melted, a modified pattern of use remained. The square showed signs of reactivation through play based practices, particularly in the previously underused slide.

A PLACE CHANGES WHEN PEOPLE BEGIN TO USE IT AGAIN

BÅDE PERMANENT OCH TEMPORÄRT

Det här är inte en berättelse om tillfälliga eller temporära installationer.

Det är en berättelse om hur en plats förändras när människor börjar använda den igen.

Krämartorget visade sig inte vara tomt eller dött. Det behövde bara en anledning att vakna. Den här publikationen dokumenterar vad som hände när vi började experimentera.

Små urbana interventioner förändrade inte bara torget, utan också uppfattningen om vad torget kunde vara.

PERMANENT AND TEMPORARY

This is not a story about temporary installations.

It is a story about how a place changes when people begin to use it again.

Krämartorget turned out not to be empty or dead. It simply needed a reason to wake up. This publication documents what happened when we began experimenting.

Small urban interventions changed not only the square itself, but also the perception of what the square could be.

It simply needed a reason to wake up.

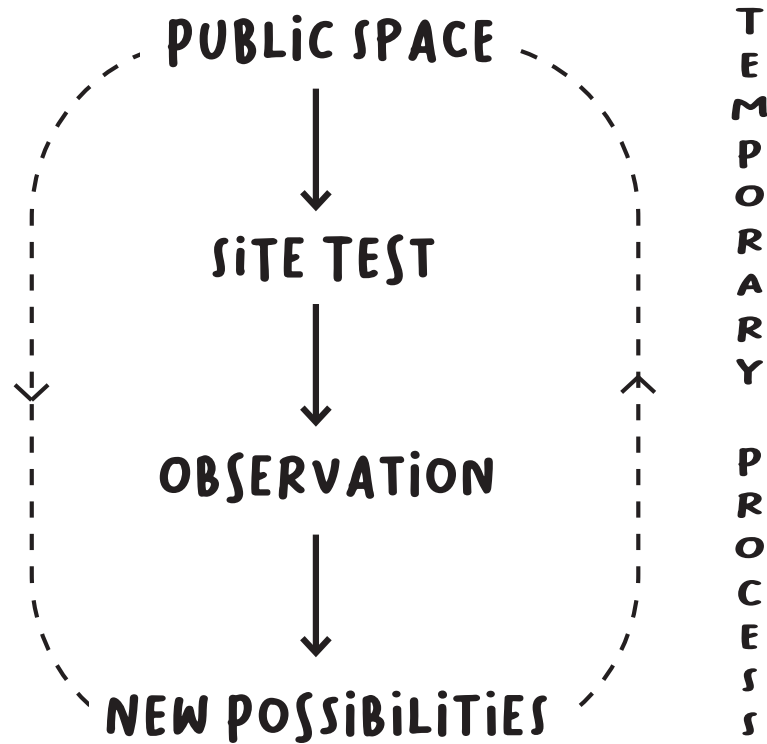

TESTING FUTURES ON SITE

URBAN EXPERIMENTS

All planering bygger på antaganden om vår förståelse av framtiden.

Många av dessa planer blir aldrig genomförda. Vissa är överdetaljerade, vilket lämnar inget utrymme för förändring för dem som faktiskt ska använda dem. Vissa saker kan inte förstås i ett mötesrum; de behöver testas på plats för att bli begripliga.

Nu mer än någon sin behöver vi våga pröva fler idéer innan vi vet om de kommer att fungera.

Detta hänger samman med att livet i allmänhet präglas av en ökande osäkerhet.

Att arbeta med denna osäkerhet och att hålla användningen av platsen öppen för dess användare blir ett ställningstagande om städers och stadsplaneringens framtid.

URBAN EXPERIMENTS

All planning is based on assumptions about our understanding of the future.

Many of these plans are never built at all. Some are over-designed, leaving no room for change by those who will eventually use them. Some things cannot be understood in a meeting room; they need to be tested on site in order to make sense.

Now more than ever, we need to dare to test more ideas before we know whether they will work.

This relates to the fact that life in general is increasingly uncertain. Working with this uncertainty, and keeping the use of space open to its users, becomes a statement about the future of cities and urban planning.

WINTER COLOR BATH

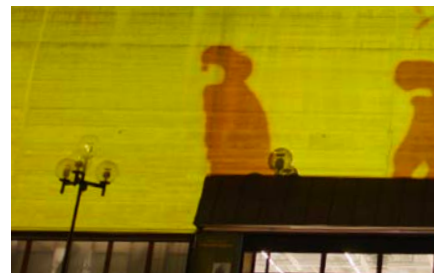
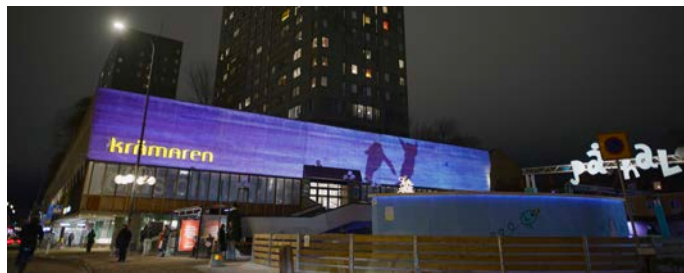

*A celebration of
Krämaren's iconic
architecture and
the life that moves
through it.*

THE ETERNAL MYSTERY

Som en hyllning till Krämarens ikoniska arkitektur och livet som rör sig genom den, vandrar en lång akvarell långsamt över fasaderna och låter de betonggrå väggarna lysa i nya färger.

Byggnaderna väcks till liv när färgerna flödar från den varma glöden i livfulla röda toner och gyllene solnedgångar till frodiga gröna landskap och djupa undervattensblå nyanser, för att spegla den uråldriga biologiska koppling vi har till ljuset. Vi uppfattar detta som en känslomässig resonans där specifika toner kan stilla våra sinnen, väcka tankar eller inge hopp.

Denna mjuka och ständiga variationen i färgpaletten speglar de naturliga svängningarna i våra egna inre energier.

Precis som vinterljuset skiftar, svänger också våra sinnesstämningar. Det påminner oss om att varje känsla är en del av en större rörlig livscykel.

I dessa glidande färgstarka världar driver mänskliga silhuetter omkring och interagerar med den pågående rörelsen på torget.

Detta låter människors vardagliga liv och rörelse bli platsens verkliga huvudperson.

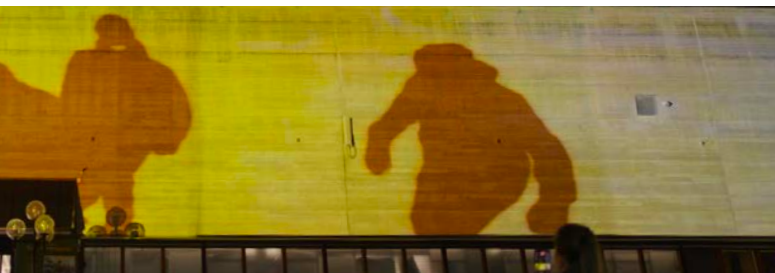
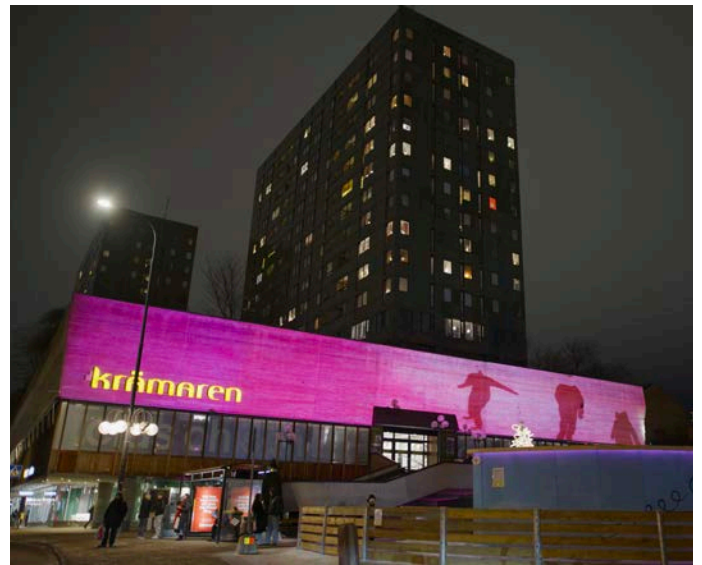
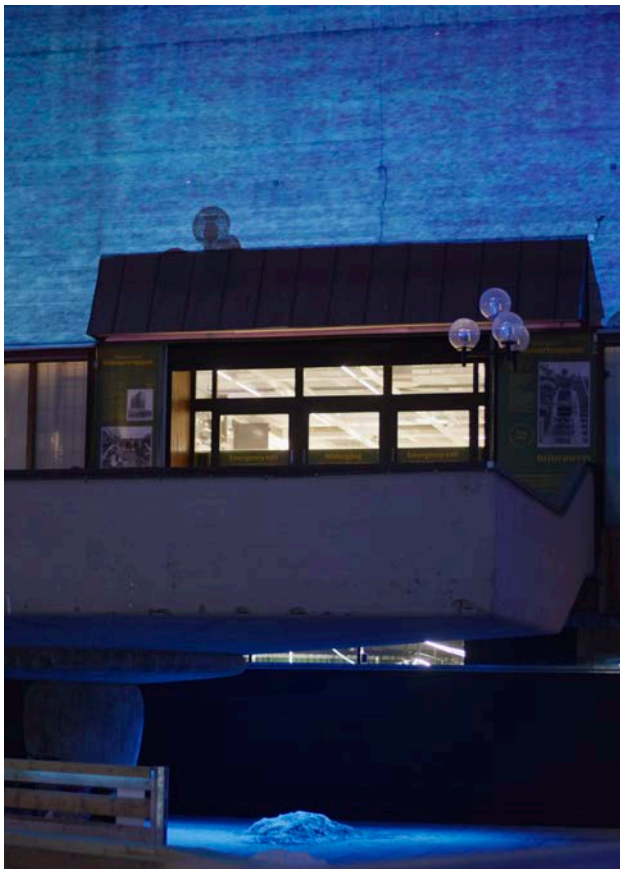
Den resulterande atmosfären är en hyllning till vår unika mänskliga upplevelse, ett sätt att hedra det mysterium och de känslor som bara tillhör oss.

Det är en påminnelse om undret som är vår existens, något som aldrig kan återskapas av en maskin.

Den skapade miljön fungerar som en subtil sensorisk guide och bjuder in oss till att känna "nuet" genom färgens flödande språk.

Här skapar arkitekturen, ljuset och människorna ett enda unikt ögonblick i tiden, en påminnelse om att skönhet inte bara är ett visuellt fenomen, utan något som uppstår i gemenskap.

In a celebration of Krämare's iconic architecture and the life that moves through it, a long aquarelle drawing travels slowly across the facades, letting the concrete walls shine with new environments.

The buildings come alive as the pigments flow from the warmth of vibrant reds and golden sunsets to lush greens and deep underwater blues, to mirror the ancient biological connection we have with the spectrum of light.

We perceive this as an emotional resonance where specific tones can quiet our minds, evoke thinking or stir a sense of hope.

This gentle and constant variation in the colour palette reflects the natural fluctuation of our own internal energies.

Just as the winter light changes, our moods rise and fall, reminding us that every feeling

is part of a larger, moving cycle of life.

Within these sliding colourful worlds, human silhouettes drift and interact with the real-time movement of the square, making the collective life of the city the true protagonist of the space.

The resulting atmosphere is a tribute to our unique human experience, honouring the mystery and emotion that belongs only to us.

The wonder of our existence that can never be replicated by a machine.

The created environment acts as a subtle sensory guide, inviting us to sense "the now" through this liquid language of colour.

Here, architecture, light and people create a single, unrepeatable moment in time a reminder that beauty is not simply visual, but something found in our shared presence.

THE SLEEPING GIANT

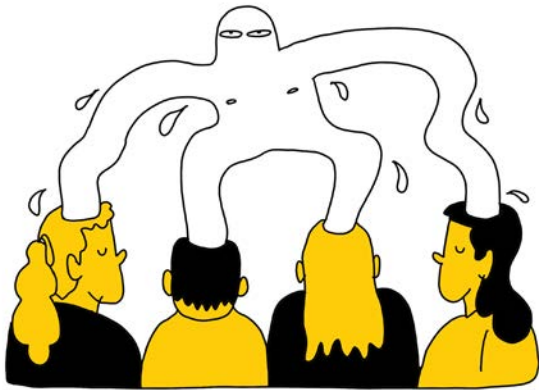

SHOW ME, DON'T TELL ME !

Utgångspunkten för The Sleeping Giant var iakttagelsen att Krämartorget ofta beskrivs genom en berättelse om frånvaro: ett tomt torg, en problematisk plats, någonstans människor passerar igenom snarare än vistas på.

Vi ville ifrågasätta denna uppfattning.

Projektet föreslår en enkel fiktiv gestalt – en sovande jätte, föreställd av Örebro barn – som ett sätt att tillföra färg, berättande och emotionell närvaro till en starkt funktionell stadsmiljö.

Jätten är både en bild och ett berättargrepp. Den erbjuder ett annat perspektiv på platsen.

I stället för att förklara vad platsen saknar ville vi skapa en gemensam upplevelse som kunde synliggöra det som redan finns där.

I den meningen följer projektet en enkel princip:

en påminnelse om att skönhet inte bara är något visuellt, utan något som uppstår i vår gemensamma närvaro.

The starting point for The Sleeping Giant was the observation that Krämartorget is often described through a narrative of absence: an empty square, a problematic place, somewhere people pass through rather than inhabit.

We were interested in questioning this perception.

The project proposes a simple fictional figure, a sleeping giant imagined by the children of Örebro, as a way to introduce colour, storytelling and emotional presence into a highly functional urban environment.

The Giant is both an image and a narrative device.

It offers another lens through which to look at the site.

Rather than explaining what the place lacks, we wanted to create a shared experience that could reveal what is already there.

In that sense, the project follows a simple principle:

reminder that beauty is not simply visual, but something found in our shared presence.

FIKA MED GIANT

VÄLKOMMEN PÅ ÖPPEN WORKSHOP
LÖRDAG 16 maj, MÅNDAG 18 maj, TISDAG 19 maj, ONSDAG 20 maj
KL. 12.00-16.00 // 42 Köpmangatan - Örebro

DANSA MED GIANT

VÄLKOMMEN PÅ ÖPPEN WORKSHOP
LÖRDAG 16 maj, MÅNDAG 18 maj, TISDAG 19 maj, ONSDAG 20 maj
KL. 12.00-16.00 // 42 Köpmangatan - Örebro

MÅLA MED GIANT

VÄLKOMMEN PÅ ÖPPEN WORKSHOP
LÖRDAG 16 maj, MÅNDAG 18 maj, TISDAG 19 maj, ONSDAG 20 maj
KL. 12.00-16.00 // 42 Köpmangatan - Örebro

FIRA MED GIANT

Handelskammaren

HAIRZ BARBERSHOP

PRACTICE IN THE IN-BETWEEN

FRÅN PLANERING TILL PRAKTIK

Staden är full av berättelser om platser som aldrig blev verklighet, 3D-visualiseringar som ser bra ut på papper men som aldrig byggdes. Detta var fallet med Krämartorget, som planerades att få ett hus exakt där kaninstatyn står idag.

Vissa platser lämnas i ett mellanläge, väntande på att något ska hända.

Vi känner alla igen dem. Vi frågar oss varför ingenting görs. Kan de inte se? Nu är det vi som behöver göra mer. Krämartorget är inget undantag.

Ljussättningar, nya blommor eller städning av platsen var alla positiva insatser vi genomförde, men de var inte tillräckliga och ledde inte till någon varaktig förbättring. Isbanan, WINTER COLOUR BATH och dansbanan var ovanliga undantag som ägde rum under den kallaste vintern 2026 i Örebro.

De var riktade interventioner som syftade till att stärka platsen genom liv, närvaro och spontanitet. Krämartorget's framtida användning definieras nu av dess användare. Detta är vad det innebär att omfamna osäkerhet i praktiken.

FROM PLANNING TO PRACTICE

The city is full of stories about places that never came to be, 3D renderings that look good on paper but were never built. This was the case with Krämartorget, which was planned to include a building exactly where the rabbit statue stands today.

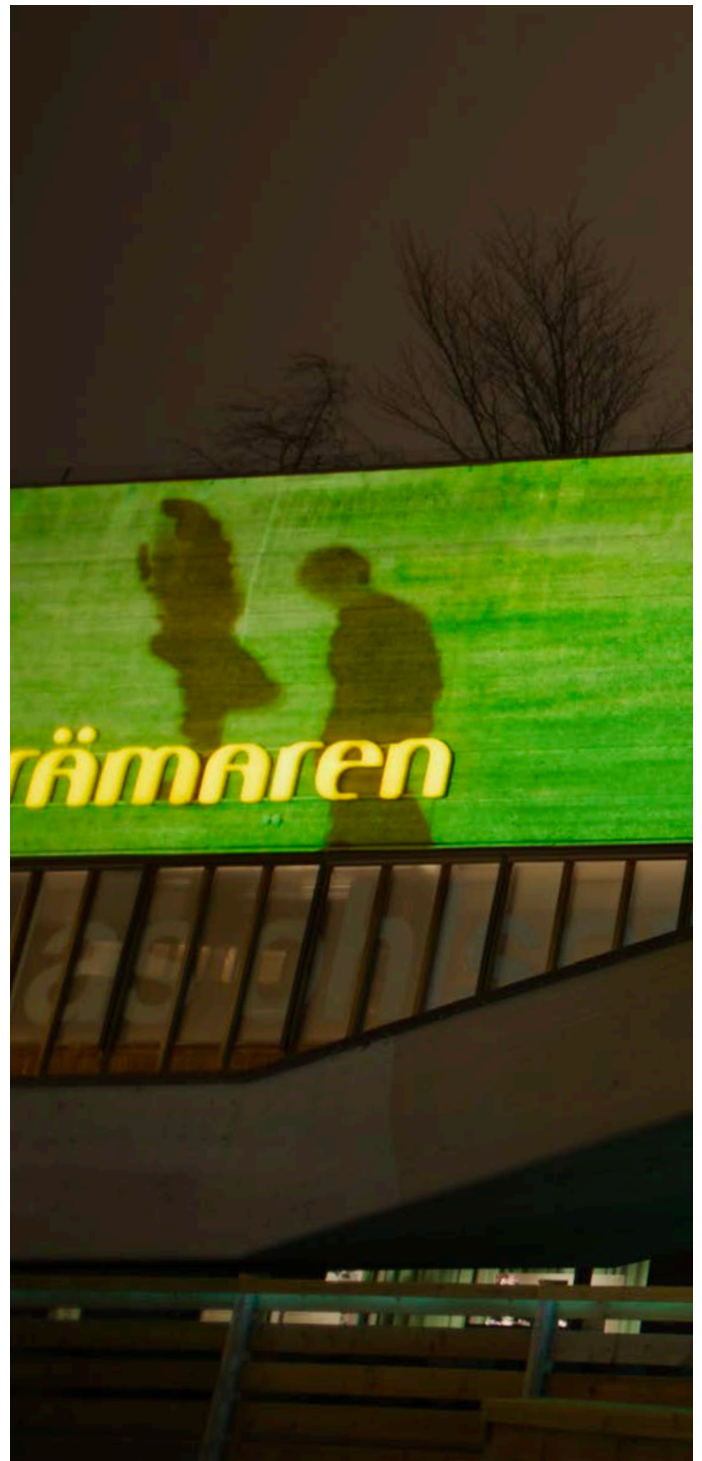
Some places are left in between, waiting for something to happen.

We all know what they look like. We ask ourselves why nothing is being done. Can't they see? Now, we are the ones who need to do more. Krämartorget is no exception.

Light installations, new flowers, or cleaning of the site were all positive interventions we carried out, but they were not enough and did not lead to any lasting improvement. The ice rink, WINTER COLOUR BATH, and the dance rink were unusual exceptions that took place during the coldest winter of 2026 in Örebro.

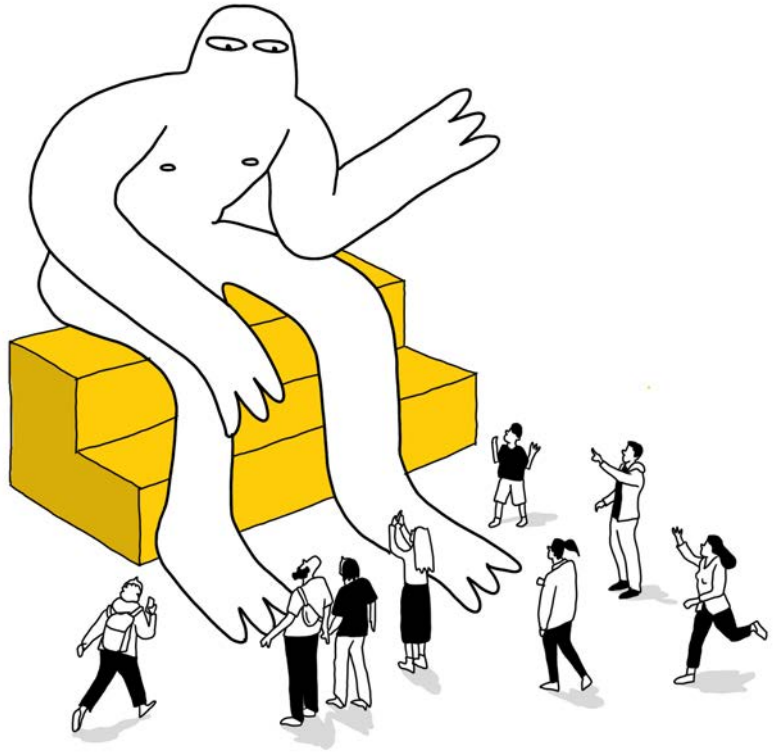
They were targeted interventions aimed at strengthening the place through life, presence, and spontaneity. The future use of Krämartorget is now defined by its users. This is what embracing uncertainty looks like in practice.

A SHARED PROCESS OF MAKING AND ACTIVATION

Rather than treating the Giant as a finished artwork, we approached it as a figure to be gradually appropriated by the community.

Its image appears across multiple forms: on the staircase, in the Giant Factory, on posters, windows, T-shirts and public events.

The image becomes a common reference point around which participation can happen.

The collaborative dimension therefore lies less in the authorship of the image itself than in everything that happens around it:

- workshops
- temporary occupation of space
- conversations
- collective painting
- public discussions
- imagining possible futures

In this sense, the Giant functions as a catalyst.

It creates a framework that allows people to meet, contribute, discuss and project ideas onto a shared narrative.

The ambition was not to produce a perfectly horizontal process, but to use an artistic proposal as a platform capable of generating encounters, participation and new possibilities for what comes next.

Snarare än att betrakta "The Sleeping Giant" som ett färdigt konstverk, närmade vi oss det som en figur som gradvis kunde approprieras av grannskapet.

Dess bild förekommer i flera olika former: i trapphuset, i Giant Factory, på affischer, fönster, T-shirts och vid offentliga evenemang. Bilden av den sovande jätten blir en gemensam referenspunkt där nya konkreta samtal om vad som faktiskt är bra med Krämartorget började ta fart.

Den kollektiva dimensionen ligger därför mindre i upphovsmannskapet till själva bilden än i allt som sker runt den:

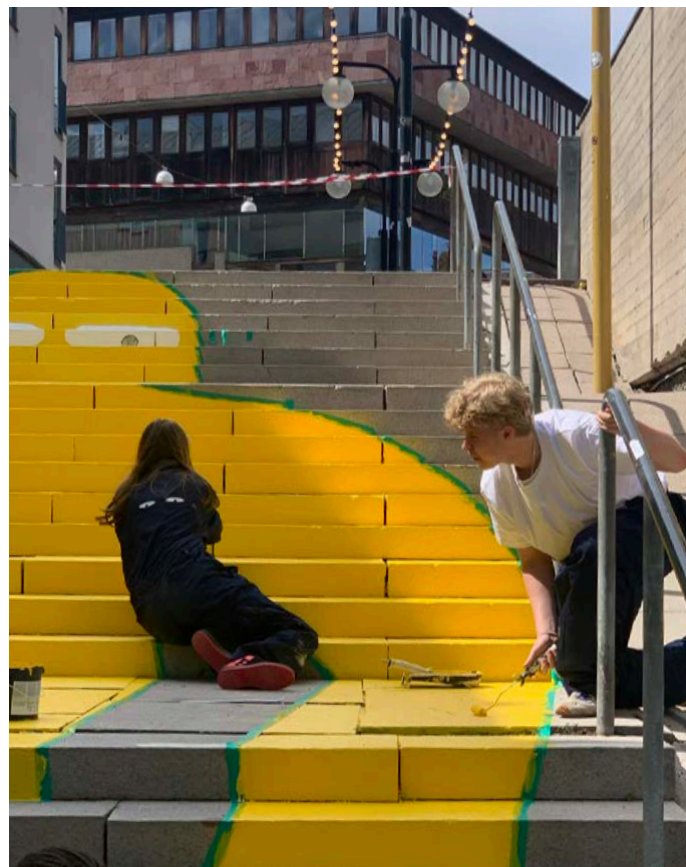
- workshops
- tillfällig ockupation av rum
- samtal
- kollektivt måleri
- offentliga diskussioner
- att föreställa sig möjliga framtider

I denna mening fungerar "The Sleeping Giant" som en katalysator, en start.

Den skapar ett ramverk som gör det möjligt för människor att mötas, bidra, diskutera och projicera idéer på en gemensam berättelse.

Ambitionen var inte att skapa en perfekt horisontell process, utan att använda ett konstnärligt förslag som en plattform att generera möten, deltagande och en ny förväntan för det som kommer närmast.

THE FUTURE IS DEFINED BY ITS USERS

*Small urban
interventions
changed not only the
square. They changed
the perception of
what the place could
be.*

*Krämartorget turned
out not to be sleepy.
It simply needed a
reason to wake up.
The future use of the
site is now defined by
its users.*

CREDITS

ARTISTS

WCB and LILAC Luka Murovec
THE SLEEPING GIANT Lukas Hamilcaro

PROJECT TEAM

ÖrebroBostäder, Anna Maria Hellner curator/
projectmanager
ÖrebroBostäder, Simon Husby project developer
ÖrebroBostäder, Bishar Gouriye, electrical project
manager
ÖrebroBostäder, Sandra Norling, communication

PARTNERS AND COLLAB

CityÖrebro, Sandra Bandick
Patch Hofweber, lighting technician
Videoforce, light installations
KFUM Massive dance community Örebro, Anita
Basha
PTM Markbyggarna, Peter Töndel construction
team
Hanna Hellström, preschool teacher Fridensberg
Förskola
Mark Andersson, artist collab
Victor KENNEDISS Jacobsson, artist collab
Hockeypractice AB, icerink installation
Wani El. light installation
Philipp Weiss, gardener
Martin Gustavsson, gardener

PARTNERS

CityÖrebro, Sandra Bandick
Patch Hofweber, lighting technician
Videoforce, light installations
KFUM Massive dance community Örebro, Anita
Basha
PTM Markbyggarna, Peter Töndel construction
team
Hanna Hellström, preschool teacher Fridensberg
Förskola
Mark Andersson, artist collab
Victor KENNEDISS Jacobsson, artist collab
Hockeypractice AB, icerink installation
Wani El. light installation

FOTO CREDITS

Ola Helsmo Krondahl
Robin Jönsson

FOTO CREDITS

Ola Helsmo Krondahl
Robin Jönsson

